
POLGÁR PÉTER

elveszett jelentés

szárba szökken
megpihen
némán
távoli esőcseppeken
fáradt testét
nem öleli kíváncsi tekintet
nem küld jelet a meztelen égből

csak vár
szüntelen

nappali álmodozó

korhadt
lépcsőn botladozva
a kijelöletlen másik úton
láthatatlan sebek hasadnak az éjbe
kimondatlan szavak néma hada
egy el nem készült lélek
egy falra festett látomás
kötések és kötődések
a két világ határán

bizonytalan élethelyzet
a végső szó háttérére rajzolódva
a csodák keskeny ösvényén

ottfelejtett lábnyomok

halkan szűrődik
alig észrevehető mosolygásban
ablakok
ajtók résein
fényziláncok
sötétben reszkető foltjai

fel a kerek falon
át forró havon
valahonnan valahová
majd
visszamosódik
a formátlan éjszakába

jó lenne újjászületni
beleásítani a múltba
fűjni testetlen füstkarikát
álomport szórni szememre
fagyöngyöt menekülő csontjaimra
a palackba zárt egyedüllétben